

"Ga henen Mijn volk, ga in uw binnenste kamers, en sluit uw deuren achter u toe; verberg u als een klein ogenblik, totdat de gramschap overga"

Jesaja 26:20

Geliefde lezer, het is wel duidelijk uit het tekstverband, dat de Heere niet op zal houden Zijn toorn en grimmigheid aan de inwoners der aarde te doen gevoelen. De Heere is van eeuwigheid vergramd op het geslacht van Edom. Maar als wij nu mogen behoren bij het geslacht dat de Heere heeft liefgehad, dan toch behoren wij ook bij de inwoners der aarde. Vreselijk is het... gade te slaan hoe Gods geruchten alom deze aarde verschrikken. Duivel, wereld en vlees vechten tegen deze schrikkelijke Majesteit Gods. Zij zullen deze strijd niet eerder opgeven tot dat God alle goddelozen der aarde zal hebben weggedaan. Eerder houdt Gods gramschap niet op. Nu heeft de Heere binnenkamers aan Zijn volk gegeven. Daar zijn ze veilig... daar mogen zij zich in verbergen. Altijd als wij een Woord van de Heere moeten behandelen, denken wij terug aan onze nu zalige Oom, die, en in persoonlijke gesprekken, maar ook menigmaal van de kansel, ons onderwees dat wij zulke werkverbonders waren. Ja, dat het verbroken verbond der werken zó diep in ons zit, zó ons eigen is, dat hij het vergeleek met het bloed dat door onze aderen stroomt. Altijd weer wil de arme mens nog wat presteren. En toch vermäg hij niets ten goede. Onbekwaam tot enig goed. Wat zegt dan dat Woord van God ons? Ga henen, Mijn volk, ga in uw binnenste kamers, zodat gij geheel veilig en beschermt zult zijn. In de "godsdienst" zijn wij verantwoordelijke mensen. Dan moeten wij ons bekeren, we moeten geloven en nog veel meer van die verhaaltjes van wat wij moeten doen. Moeten wij dat doen, die tot niets in staat zijn? Gelukkig die een leraar heeft zoals mijn oude oom was, waar de ontdekkende prediking ons ontmaskert als ware werkverbonders, die

het de Heere niet gewonnen geven om alleen uit genade zalig te worden.

Maar.. er staat toch wat wij moeten doen? Ga heen Mijn volk. Bij de overdenking van deze woorden werden wij teruggebracht naar onze kindertijd. Toen wij nog bij Vader thuis waren, hadden wij een kloek en kuikentjes in een rennetje met nachthok. We hadden ook een grote poes. Terwijl we als kind toekeken, zagen wij de poes boven op het nachthok springen. Gelukkig kon hij er niet inkomen. Opeens ontdekte de kloek hem boven haar. Onmiddellijk riep de kloek... en alle twaalf kuikentjes verdwenen onder haar vlerken.

Nee, geliefde lezer, het is niet afhankelijk van ons gaan. Alles, ja alles is genade. Genade bij het begin, bij de voortzetting, ja tot de laatste snik. Denk eens aan wijlen br.Hagen, waar ik van las in uw kerkbode. Dacht hij niet eeuwig te branden in de hel? O, wij denken aan William Huntingthon. Hij schreef: O God, ik ben haast krankzinnig, haast dood. Hij overlegde in zijn hart: Was ik maar in de hel, dan wist ik hoe vreselijk Gods toorn en gramschap was.

Br.Hagen ging precies op tijd in de binnenkamer, net voor hij dacht voor eeuwig verworpen te zijn. Eeuwige liefde sloot hem in.

Huntingthon mocht er nog van getuigen, vele jaren lang, hoe hij in de binnenkamer gebracht was. Hij zag niet alleen die eeuwige liefde Gods over zo'n vagebond als hij, maar ook de stervende Borg en Zaligmaker, lijdende aan de vloekpaal, terwijl de rechterlijke toorn en gramschap Gods Hem vernietigde tot de dood, ja tot de vervloekte dood des kruises. Toen riep William het uit: Teveel.. teveel, Heere.. voor zó één.

Lieve lezer, hoe is het met ons? Hebben wij Zijn stem gehoord? De Koning zegt: Mijn schapen horen Mijn stem. Is ook onze ziel gebracht in de binnenste kamer? Heeft de prediking van Gods Evangelie in ons haar werk gedaan door de toepassing van Zijn Geest aan onze harten? Zijn onze oren geopend? De Heilige Geest werkt het

geloof uit het gehoor. Mijn nu zalige oom noemde dat in zijn prediking: Het eerste van God welverordineerde middel tot de zaligheid van Zijn uitverkorenen. Welgelukzalig als gij kunt getuigen voor Gods Aangezicht hoe de prediking van Gods vrije en soevereine genade... Zijn eeuwige verkiezende liefde in Christus, uw eten en drinken is. Ja, dat Zijn werk alleen volkomen is. Is bij Zijn opstanding de kwitantie niet getekend? Alles is aanwezig om getroost te leven en weldra zalig te sterven. Ja, doe de deuren na u toe... Alweer een bevel van "doen"? Neen, daar praten we niet meer over. De Heere zei tegen Noach: Ga in de ark. Alles wat de Heere in de ark wilde hebben kwam er aan wandelen en stapte naar binnen. Het was voor een klein ogenblik.. totdat de gramschap zou zijn voorbij gegaan. Maar we lezen dat God de deur achter hem dicht deed. Weer is het de Heere Die voor alles zorgde. Och, wat zouden wij ook klaarmaken? Wij zijn alles kwijt en hebben niets meer. Maar nu hoeft het niet meer. In het Genadeverbond heeft God alles wat er te doen was op Zich genomen. Nu wil God ons alles geven... alles voor ons en in ons doen. Zo wordt door mij Zijn Naam altoos geprezen. Hoe dan ook... de deuren zijn potdicht. Geen vlaag van Gods wrekende toorn zal er inkomen. Maar, o wee over datgene wat niet in de binnenste kamers is... wat niet in eeuwige verkiezende liefde ligt... wat niet in die ene Borggerechtigheid van Christus is geborgen. Ik zei: O wee. Want God gaat door. Eens sprak de mond van de lijdende Knecht des Heeren: Indien zij dit doen aan het groene hout, wat zal aan het dorre geschieden? Welk een verwoesting over deze wereld.

Al is het, dat wij f 70.000.000,-- opbrengen voor de strijd tegen de gevreesde ziekte.. God gaat door en slaat links en rechts met Zijn toorn op de inwoners der aarde in. Kanker, cholera, pest, pokken, aardbevingen, grote overstromingen, vreselijke orkanen. Het houdt niet op in dit kleine ogenblik van de tijd.

Totdat er geen nieuwjaar meer komt en de gramschap zal zijn voorbij gegaan. Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde waar op de gerechtigheid wonen zal.

Daar zullen wij eeuwig Zijn Naam prijzen. Er zal geen dood en geen rouw of gekrijt meer zijn. Kom, mijn lieve lezer.. laat het lieve Woord van God tot uw harten ingaan:

"Ga henen Mijn volk, ga in uw binnenste kamers, en sluit uw deuren achter u toe; verberg u als een klein ogenblik, totdat de gramschap overga". Ik wil eindigen met u toe te roepen: Tot wederziens, als de storm zal zijn voorbij gegaan.

Laat al de stromen vrolijk zingen,
De handen klappen naar omhoog;
't Gebergte, vol van vreugde springen
En hupp'len voor des HEEREN oog;
Hij komt, Hij komt, om d' aard' te richten,
De wereld in gerechtigheid;
Al 't volk, daar 't wreed geweld moet zwichten
Wordt in rechtmatigheid geleid. ten

Psalm 98:4

Uw liefh. br. G.Overduin
Sliedrecht

